

### Zangbundel en baptisten identiteit

Je kunt baptisten leren kennen als je luistert naar wat zij zingen. Onze identiteit valt af te lezen aan de bundels en bundeltjes in de kerkzaal. Wie daarop let moet sinds een aantal jaren constateren: we veranderen! Is het u ook opgevallen dat een ander type liederen onder ons in opmars is? Ik doel op de bundel 'Opwekkingsliederen' Steeds meer gemeenten gebruiken die bundel, bij de samenzang vóór de dienst, of ook in de dienst, samen met 'Lofzangen en Gebeden'

'Opwekkingsliederen' is geen typisch baptisten bundel. Evenmin als de bundel van Johannes de Heer, die van oudsher naast en samen met de eigen bundel is gebruikt. Eigen bundel? Wat zeg ik? Het hart van 'Lofzangen en Gebeden' wordt gevormd door de liederen van de Stichting 'Geestelijke liederen uit de Schat van de Kerk der Eeuwen' En dat zijn 'kerkelijke' liederen!

We zijn wat we zingen. We zingen en leven van wat er in geestelijke bewegingen om ons heen gebeurt. Vroeger was dat vooral de Maranatha-beweging. Tegenwoordig is dat de 'evangelische beweging' Maar ondertussen ligt daar nog steeds onze eigen 'Lofzangen en Gebeden' op de kansel, met zijn kern van 'kerkelijke' liederen.

Ik zie in die bundel het zwaartepunt van onze baptisten gemeenschap gesymboliseerd. Hij is dan ook dikker en zwaarder dan alle andere bundels die door onze samenkomsten zwerven. In dit grijpen naar het 'kerkelijke' ligt ons zwaartepunt. Onze gemeenschap heeft iets van een duikelaartje in bad. We gaan voortdurend kopje onder in de stromingen en bewegingen om ons heen. Maar dankzij dat kerkelijk zwaartepunt komen we steeds weer op onze baptisten pootjes terecht.

Soms zijn de stromingen en bewegingen zo verfrissend, boeiend en meeslepend dat een gemeente er in lijkt te verdwijnen. Dat merkje aan haar zingen. Iemand zei laatst: 'Wat onze gemeente betreft hoeft er geen nieuwe uitgave van Lofzangen en Gebeden te komen! Wij willen alleen nog maar losbladige bundels, waar je liederen in en uit kunt schuiven'

Zo schommelen we om een evenwichtspunt tussen 'beweging' en 'kerk' Een traditioneel baptist uit een gevestigde gemeente zal zeggen: 'Onze identiteit ligt in dat evenwichtspunt en dat is ons gemeentebesef' Soms denk ik zelf: dat schommelen is onze identiteit!

We balanceren als baptistengemeenten tussen kerkelijke consolidering en stabilisering enerzijds, en begeestering vanuit de opwekkingsbeweging anderzijds. 'Lofzangen en Gebeden' hoort bij de fase van consolidering en stabilisering. 'Opwekkingsliederen' hoort bij de fase van de begeestering.

Deze fasen wisselen elkaar af. Er zijn periodes van openheid naar de 'beweging' met bijbehorende vervaging van eigen baptisten grenzen. In zulke periodes raken onze liederenbundels uit de band. En er zijn periodes van consolidering, waarin het baptisme zich in een terugtrekkende beweging concentreert op het eigene. Deze afwisseling van beweging roept bij mij het beeld op van een kloppend hart, dat beurtelings groter en kleiner wordt, open gaat en zich weer sluit. Dat is best een mooi beeld. Een beeld van leven! En: dat zal onze identiteit zijn!

Olof de Vries